

РЕШЕНИЕ

№ 11.03.2020г., гр.Хасково

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Хасково в открито съдебно заседание на пети февруари, две хиляди и двадесета година в състав:

Председател: Хайгухи Бодикян

Членове: Пенка Костова

Росица Чиркалева - Иванова

при секретаря Ангелина Латунова в присъствието на
прокурор Елеонора Ивановакато
разгледа докладваното от Председателя адм. д. №1347 по описа на съда за 2019 година,
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по Раздел III от Глава десета на АПК.

Образувано е по протест на Прокурор при Окръжна прокуратура – Хасково, срещу чл. 58, ал.4 и ал.5 от Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Симеоновград.

В протеста се сочи, че Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Симеоновград по съществото си била подзаконов нормативен административен акт по смисъла на чл.75 ал.1 от АПК, тъй като съдържала административноправни норми, отнасяла се за неопределен и неограничен брой адресати и имала многократно правно действие. С оглед изложеното, следвало да се заключи, че при въвеждането на правните норми в Наредбата било недопустимо да бъде пренебрегната рамката, наложена в чл.76, ал.3 от АПК. Идентично било правилото на чл.8 от ЗНА. Сочи се, че в чл.58, ал.4 от Наредбата било предвидено: „Когато сборът на данъка по ал.2 за календарната година е по-малък от 30 на сто от данъка, определен при пълен капацитет за средството за подслон или мястото за настаняване, разликата се внася от данъчно задълженото лице в приход на бюджета на общината по местонахождение на средството за подслон или мястото за настаняване до 1 март на следващата календарна година, независимо дали обектът се използва“. Твърди се, че според ал.5 на чл.58 от Наредбата Разликата по ал.4 се определя по следната формула: $P = (PД \times ПК \times Д \times 30 / 100) - ДД$, където: Р е разликата за внасяне; РД – размерът на данъка по ал.1; ПК – пълният капацитет на броя на леглата в средството за подслон или мястото за настаняване на календарната година; Д – брой дни в годината; ДД – сборът на дължимия данък по ал.2 за календарната година. Твърди се, че двете разпоредби от Наредбата били приети в съответствие с чл.61с, ал.4 и ал.5 от ЗМДТ, обн. „Държавен вестник“, бр. 98/2010г. в сила от 01.01.2011г. С Решение на КС №5/05.04.2012г. по конст. дело №13/2011г. /Държавен вестник, бр. 30/2012г./ тези две законови норми били обявени за противоконституционни. По силата на чл.151, ал.2 от КРБ, решенията на Конституционния съд се обнародват в „Държавен вестник“ в 15-дневен срок от приемането им. Решението влиза в сила три дни след обнародването му. Актът, обявен за противоконституционен, не се прилагал от деня на влизането на решението в сила. Смисълът на конституционното правило бил, че от посочения момент било преустановено действието на противоконституционните правни норми и макар и изрично да не били отменени от законодателя, не били част от действащото право и не се прилагали. От друга страна, противоконституционността на чл.61с, ал.4 ЗМДТ била прогласена от КС с основен аргумент, че разпоредбата въвеждала имуществен, а не туристически данък, респ. противоречала на необходимото разграничение между имуществени и подоходни данъци. ЗМДТ в частта туристически данък несъмнено квалифицирала конкретния данък като подоходен, в зависимост от броя на нощувки. За това, от влизане в сила на конституционното решение, с туристически данък се облагали само действително осъществените нощувки. А чл.61с, ал.5 ЗМДТ според КС

била свързана с ал.4 и нямала самостоятелно приложение. По изложените в протеста съображения се иска отмяна на разпоредбите на чл.58, ал.4 и ал.5 от Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Симеоновград. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът, Общински съвет – Симеоновград, не изпраща представител. Не ангажира становище по делото.

Представителят на Окръжна прокуратура – Хасково в съдебно заседание поддържа протеста и дава заключение за отмяна на разпоредбите на чл.58, ал.4 и ал.5 от Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Симеоновград. Моли за присъждане на направените по делото разноски.

Административен съд – Хасково, като прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

С Докладна записка С-531/05.02.2008г., Кмет на Община Симеоновград предложил на Общински съвет - Симеоновград да бъде прието следното решение: „1. Приема Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Симеоновград, съгласно Приложение 1.“. В докладната записка е посочено, че във връзка с публикуваните изменения в чл.1, ал.2 от ЗМДТ /ДВ, бр.110/2007г./ е необходимо общинският съвет да определи размера на местните данъци при условията, по реда и в границите, определени със ЗМДТ. Посочено е също, че съгласно параграф 18 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси /ДВ, бр. 110/2007г./ за 2008г. общинският съвет приема Наредба за определяне на размерите на местните данъци до 29 февруари 2008г. С докладната записка се предлага на вниманието на Общински съвет – Симеоновград разработен проект за Наредба – Приложение 1 и помощни сравнителни таблици за някои видове данъци, които да ползват при вземане на решение. На основание чл.21, ал.1, т.7 от ЗМСМА и чл.8, 62, 63, 66 и 67 от Закона за местните данъци и такси, е направено предложение Общинският съвет да приеме посоченото решение.

С Решение №44 от 22.02.2008г., взето на заседание на Общински съвет - Симеоновград, проведено на 22.06.2008г., Протокол №6, Общинският съвет, на основание чл.21, ал.2, т.7 от ЗМСМА и чл.8, 62, 63, 66 и 67 от Закона за местните данъци и такси, е решил следното: 1. Приема Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Симеоновград, съгласно Приложение 1. Решението е прието с 13 гласа „за“, 1 – „против“ и 2 – „въздържали се“ (при общ брой на общинските съветници – 17, видно от отразеното в протокола).

Не е спорно, а и се установява от доказателствата по делото, че след приемането Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Симеоновград (Наредбата), е била изменяна и допълвана с решения на Общински съвет – Симеоновград. С Решение №326 от 24.01.2011г., взето на заседание на Общински съвет - Симеоновград, проведено на 24.01.2011г., Протокол №34, Общинският съвет, на основание чл.21, ал.1, т.7 и ал.2 от ЗМСМА и във връзка с чл.1, ал.2 от ЗМДТ и §17 от ПЗР към ЗИДЗМДТ, взел следното решение: Промени Наредба за определяне на местните данъци на територията на Община Симеоновград, както подробно е описано в решението. Една от промените - §10, предвижда, че в Глава втора се създава раздел VI, като част от така създадения раздел са и разпоредбите на чл.58, ал.4 и ал.5 от Наредбата. Решението е прието със 17 гласа „за“, 0 – „против“ и 0 – „въздържали се“.

Видно от представеното по делото писмо С-441/24.01.2020г., Общински съвет – Симеоновград не може изрично да представи доказателства, установяващи спазването на изискванията на чл.26, ал.2 от ЗНА по отношение на приемането на решението за приемане на оспорената Наредба и по приемане на изменения преди 2012г. В писмото е посочено, че актуалната към момента страница на Община Симеоновград е разработена през 2012г. и поддържа информация от тази година. Поради липсата на законоустановен срок, в който се съхраняват такива доказателства, в Общински съвет Симеоновград нямало съхранени на хартиен носител Обяви, които са били поставяни на табло за обяви, с което на заинтересованите лица се е предоставял най-малко 14-

дневен срок за предложения и становища по цитираната наредба. В писмото е посочено също, че в тази връзка не могат да предоставят писмени доказателства /разпечатка от страницата на Община Симеоновград или друг подобен доказателствен източник/ за спазването на чл.26 ал.2 от ЗНА, преди 2012г.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Протестът е процесуално допустим.

Протестът е процесуално допустим. Предмет на оспорване са конкретни разпоредби от подзаконов нормативен акт, действащ на територията на Община Симеоновград. На основание чл.186, ал.2 от АПК прокурорът може да подаде протест срещу подзаконов нормативен акт. Оспорването на подзаконовия нормативен акт пред съда е частично и касае само чл.58, ал.4 и ал.5 от Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Симеоновград, което е допустимо, съгласно чл.185, ал.2, вр. ал.1 от АПК. Освен това разпоредбата на чл.187, ал.1 от АПК изрично предвижда безсрочност на оспорването на подзаконовите нормативни актове, т. е. без ограничение във времето.

Разгледан по същество, протестът е основателен.

Разпоредбите на чл. 58, ал. 4 и ал.5 от оспорената наредба възпроизвеждат текста на чл. 61с, ал. 4 и ал.5 от ЗМДТ, като последните са обявени за противоконституционна с Решение на Конституционния съд № 5 от 05.04.2012 г. по конст. д. № 13/2011 г.

Изложеното сочи, че не следва да се прилагат разпоредбите на чл. 61с, ал. 4 и ал.5 от ЗМДТ, респ. оспорените разпоредби на чл. 58, ал. 4 и ал.5 от Наредбата на ОС-Симеоновград, следва да се отменят на това основание.

Не се спори по делото, че по естеството си Наредбата на Общински съвет -Симеоновград за определяне размера на местните данъци е нормативен акт по определението на чл. 75, ал. 1 от АПК, защото съдържа административни норми, отнася се за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие. В същия смисъл е и дефиницията на чл. 1а от ЗНА. Следователно Наредбата е призвана да регламентира обществени отношения с местно значение, но съобразно нормативни актове от по- висока степен - чл. 76, ал. 3 от АПК и чл. 8 от ЗНА.

Съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА в изпълнение на правомощията си по ал. 1 общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. В този смисъл, наредбата е приета от компетентен орган, в предвидената от закона форма и не е нищожна.

Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 4 от местната наредба, когато сборът на данъка по ал. 2 за календарната година е по-малък от 30 на сто от данъка, определен при пълен капацитет за средството за подслон или мястото за настаняване, разликата се внася от данъчно задълженото лице в приход на бюджета на общината до 1 март на следващата календарна година, независимо дали обектът се използва.Разпоредбата на чл.58, ал.5 от Наредбата регламентира определяне размера на разликата по ал.4 по съответна формула. Оспорваните норми от местния подзаконов нормативен акт дословно повтарят разпоредбите на чл. 61 с, ал. 4 и ал.5 от Закона за местните данъци и такси. С Решение на КС № 5 от 05.04.2012

година по конст. Дело № 13/2011 година /Държавен вестник, бр. 30/2012 година/ разпоредбите на чл. 61с, ал. 4 и ал. 5 са обявени за противоконституционни. По силата на чл. 151, ал. 2 от Конституцията на Република България решенията на Конституционния съд се обнародват в Държавен вестник в 15-дневен срок от приемането им. Решението влиза в сила три дни след обнародването му. Актът, обявен за противоконституционен, не се прилага от деня на влизането на решението в сила. Смыслът на конституционното правило е, че от посочения момент е преустановено действието на противоконституционните правни норми и макар и изрично да не са отменени от законодателя, не са част от действащото право и не се прилагат.

От друга страна противоконституционността на чл. 61с, ал. 4 от ЗМДТ е прогласено от КС с основен аргумент, че разпоредбата въвежда имуществен, а не туристически данък, респективно противоречи на необходимото разграничение между имуществени подоходни данъци. ЗМДТ в частта туристически данък несъмнено квалифицира конкретния данък като подоходен в зависимост от броя на нощувките. Ето защо от влизане в сила на конституционното решение с туристически данък се облагат само действително осъществяваните нощувки.

По изложените съображения съдът намира, че оспорената разпоредба от Наредбата на ОС-Симеоновград в частта на чл.58, ал.4 и ал.5 за незаконосъобразна, и следва да бъде отменена от съда.

При направено искане за разноси от протестиращия прокурор при ОП-Хасково, поддържано и от представителя на ОП-Хасково в съдебно заседание, същите се дължат с оглед изхода на делото в размер на внесената държавна такса за обнародване на протеста в ДВ от 20 лв. и следва да бъдат присъдени.

Водим от гореизложените мотиви, административният съд

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по протест на прокурор при ОП-Хасково разпоредбата на чл. 58, ал. 4 и ал.5 от Наредба за определяне размера на местните данъци, приета с решение № 45 от заседание на ОК-Симеоновград проведено на 22.02.2008г.

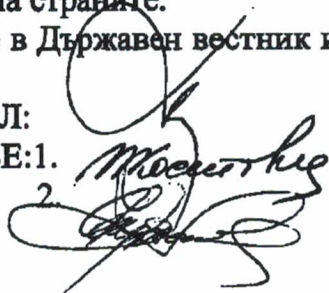
ОСЪЖДА Общински съвет- Симеоновград да заплати на ОП-Хасково разноси по делото в размер на 20/двадесет/лв., представляващи държавна такса за обнародване в ДВ на протеста.

Решението може да се обжалва с касационна жалба/протест/ пред ВАС в 14 -дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението подлежи на обнародване в Държавен вестник и влиза в сила от деня на обнародването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

29
11-03-2017
[Signature]